

ויליאם בטלר יטס

לבת-מרים

רחמי אהבה

רחמים עד לאין הביע
 תבויים בלב שיאהב:
 כל סותר ומוכר שיגיע,
 וענו לנתיבות מסעיו,
 כל דוח צנה משפנים,
 ותרט הליו המועב
 שם תפף אפרורית הפנים,
 אורכים לראש שאהב.

האוהב יספר על השושנה בלבו

הדברים הפגומים ובלי נוי, הדברים הכלים סוקנה,
 חריקת עגלה עמוסה, רכה של מינוק עזובי,
 צערי החורש הנבדים בוססים בקוקנית צוננת,
 הם חוטאים לךמותך שתנץ שושנה בעמקי לבבי.

כי תפאת הדברים ללא תאר גדולה מספר באמנה:
 רעבתי בנותם מתדש ובתל ירקרק מושבי,
 הארץ, הרום והפנים, חדשו, בלי-זקב בו אמנה
 תלוקי על דמותך שתנץ שושנה בעמקי לבבי.

תרגם ב. אפרים